

יאיר לוינסון, נגן קונטרבס,
בס וגיטרה מופיע, מקליט
ומלמד מוזיקה בחיפה כבר
28 שנה. הוציא דיסק ראשון
והשני בדרך צילום חגי פריד

הניסא החם עם יאיר לוינסון

קונטרבס: זוגיות מורכבת של כמה שנים. לפחות אני יכול להיות פוליגמיסט ולהחזיק בבית כמה כאלה.

גיטרה: המאהבת שלי. אני מכין עכשיו פרויקט גיטרה רציני, זה ייקח עוד כמה חודשים עד שתהיה הקלטה אבל יש למה לצפות.

ומפוזיציה: אני כותב מוזיקה כבר הרבה שנים. עכשיו אני גם מוציא אותה החוצה סוף סוף.

אלבומים: הראשון, "Room 13", יצא בשנה שעברה ו"Room 13 Aquarium" ייצא השנה.

הרכבים: לאחרונה מתעסק בש"לישיות, בעבר היו הרכבים יותר גדולים כמו הביג בנה.

ביג בנה: במרכזי ויכל היתה קבור צת ביג בנה. זה הרכב שהופיע פה בעיר בכל מיני אירועים, גם כאלה של העירייה. במשך שלוש שנים כתבתי עיבודים והובלתי את הקבוצה הזאת.

לא: מילה מאוד לא פופולרית שמתארת מוזיקה עם הרבה חופש, עומק ואפשרויות ביטוי אמנותיות רבות מאוד.

הופעות: בזמנו היו לא מעט הופעות בעיר והרבה אנשים טר"בים עברו פה, היום המצב צחיח כמו במדבר. כל ההופעות שמגיי"עות מיובאות ממדינת תל אביב. מאוד פרובינציאלי מצד מי שמ"חליט על כך.

רוץ לארץ: יצא לי לנגן בברלין, בלגיה, לונדון, דיסלדורף ועוד כמה ערים. הדיסק שלי נמכר בעיקר בחוץ לארץ ואפילו הגיע עד טוקיו.

תרבות: חיי התרבות בעיר הן בכי רע. רוב התרבות פה מיובאת ואין מעט ביטוי לאמנים מקומיים.

פסטיבל הים הארום: הופעתו שם לפני עשר שנים עם "שבי" עייה חיפאית". מאז זרם הרבה זיהום בקישון.

הוראה: תחום מאוד מעניין שאני עוסק בו הרבה שנים. יש לי תל"מידים שכיף לעבוד איתם ואני גאה בהישגים שלהם.

שכונת הרר: שכונה שהיתה מרכז חיפה והעירייה הרסה אותה. היא הפכה למקום מוזנח ומוכה פשע. מרכז העיר היום הוא הגרנד קניון.

לפון סלולרי: אין לי ואני לא מוכן להשתמש ברבר הזה.

יום הולדת: לפני 40 שנה נולדתי בבית החולים רוטשילד בעיה. היום אני גר במרחק חמש דקות הליכה ממנו.

אדי גומז: הוא מהווה השראה עבורי. יצא לי לפגוש אותו והוא איש מאוד נחמד, חוץ מזה שהוא נגן הקונטרבס הכי מרשים ששמעתי.

גרוני: זה בערך הרבר הכי חשוב שיהיה לנגן, במיוחד לבסיסט. המי"לה גרוני באה מ"גרוני" שזה באני גלית מגניב. זה מאוד חשוב שיהיה למי שמנגן משהו כזה שיצליח לתת למוזיקה שמחת חיים.

שפחה: אני רווק בלי ילדים וככה זה יישאר, עד כמה שזה תלוי בי. ליאור רזנבאום

אבל זה בסדר כי רוב האמנים המ"קומיים עזבו ומי שנשאר עובר מחוץ לעיר.

חיפה: עיר יפה מאוד שיש לה להיות המקום הטוב ביותר בארץ אבל נהרסת על ידי מי שמנהלים אותה במשך זמן רב. אני מאוד אוהב את העיר ולא מתחשק לי לעזוב אותה, בטח לא לטובת תל אביב.

בתי קפה: לצערי רוב בתי הקפה בעיר הם סניפים של רשתות ולכן הם תעשייתיים ואין להם אופי, יוצאים מכלל זה בתי הקפה ברחוב מסדה ושאר מקומות ותיקים שאינם שייכים לאיזור רשת.

צנת המוזיקה המקומית: יהי זכרה ברוך. נשארו כמה נגנים ותיקים אבל רובם עזבו. כל זה קורה כי אין איפה לנגן בחיפה, בניגוד לערים כמו תל אביב או ירושלים. אני מקווה שביום מן הימים המצב ישתפר.